

מ"ת 2255/11/14 - פריד אלסייד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 2255-11-14 מדינת ישראל נ' אלסייד (עציר)
תיק חיצוני: 11/00008041/14

בפני	כבוד השופט אלון אופיר
המבקש	פריד אלסייד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד קרן ישועה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז הדרום

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר אותה הגיש המבקש לאחר שהופנה בהליך שהתקיים בבית המשפט העליון

(בש"פ 1155/15 פריד אלסייד נגד מדינת ישראל, החלטה של כב' השופט שוהם מיום 8.3.15) אל שירות המבחן למבוגרים לצורך בחינת חלופת מעצר אפשרית במרכז לטיפול בנפגעי סמים ואלכוהול.

בית המשפט העליון הגדיר בהחלטתו הנ"ל כי לאחר קבלת התסקיר המשלים, יהיה רשאי המבקש להפנות למותב זה "בקשה לעיון חוזר" בהחלטת המעצר המקורית.

אדגיש כי המבקש נעצר על ידי עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו עוד ביום 10.12.14 וגם ערר אשר הוגש ע"י המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה.

כתוצאה ממהלך התסקיר המשלים בפרשה זו, יצא המבקש לפגישה עם הצוות המקצועי המפעיל את מרכז השיקום קהילת "הדרך" ולאחר פגישה זו, העביר מרכז השיקום מסמך כתוב (אשר הוצג לי במהלך הדיון) לפיו נמצא המבקש כשיר ומתאים לתהליך שיקום במסגרת זו.

מעבר לעמדה זו, הגיש שירות המבחן למבוגרים תסקיר ובקשה לבית המשפט, לפיה מיום 29.6.15 מומלץ לאפשר למבקש תחילת הליך גמילה מאלכוהול ושיקום במסגרת קהילת "הדרך" בצפון הארץ.

נציגת שירות המבחן אשר התייצבה לדיון בפני, הסבירה כי שילובו של המבקש בהליך המוצע עשויה להפחית את סכנתו לציבור וכן הציגה בפני מכתב מצוות הקהילה הטיפולית לפיו מתחייבים המפעילים במרכז השיקום לדווח לשירות המבחן על כל יציאה של המבקש משטח המתקן, מה שעשוי להוביל (ככל שכך יעשה) למעצרו באופן מיידי.

נציגת שירות המבחן הבהירה כי למעשה שני גורמים נפרדים (הן שירות המבחן והן נציגי קהילה "דרך") הגיעו למסקנה נפרדת לפיה פוטנציאל השיקום של המבקש ממשי וכי יש הצדקה מלאה להתחיל את תהליך הטיפול בו עוד משלב המעצר.

ב"כ המבקש הציג במהלך הדיון בפני שלוש החלטות נפרדות של בית המשפט המחוזי באר-שבע בהן אישר בית המשפט תהליך דומה ביחס לעצורים לגביהם ניתנו החלטות של מעצר עד תום ההליכים זאת בתיקים בהם ייחסו לעצורים עבירות חמורות שבעתיים מהעבירות המיוחסות בפרשה דנן.

ב"כ המדינה התנגדה לכל שחרור של המבקש וזאת ממספר נימוקים:

לשיטת המדינה רף המסוכנות של המבקש כה גבוה עד כי נטילת סיכון בדרך של שחרורו להליך שיקומי תסכן את שלום הציבור.

המדינה סבורה כי אין חלופת מעצר אשר עשויה לאיין את מסוכנותו הספציפית של המבקש ולמעשה החלופה הטיפולית/שיקומית המוצעת אינה מאפשרת פיקוח אפקטיבי כלפיו.

נציגי המדינה הפנו את בית המשפט לבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נגד סויסה - (להלן - פרשת סויסה) וטענו כי לא מתקיימים בפרשה דנן המבחנים המאפשרים הליך שיקומי/טיפולי בשלב המעצר.

בהתאם לעמדת המדינה, יש להמתין עם ההליך השיקומי עד לשלב גזר הדין ככל שיורשע המבקש.

דין והכרעה -

אין חולק כי מתן אפשרות להליך שיקומי/טיפולי בשלב המעצר הינו החריג ולא הכלל.

בפרשת סויסה אכן הוגדרו מבחנים להחלטת החריג ובהתאם להם יש להראות תחילת שיקום לפני המעצר, פוטנציאל שיקומי גבוה ומענה הולם למסוכנות.

יחד עם זאת, בית המשפט המחוזי באר-שבע בעמ"ת 15567-04-15 פלטינק נגד מדינת ישראל העדיף יישום של בש"פ 171/11 איתן נגד מדינת ישראל (להלן - פרשת איתן) שם הובהר כי ישנה הצדקה בענייני מעצר לעומת שיקום לקבוע כי **"ישנה הצדקה לנטילתו של סיכון סביר מצד החברה בטווח הקצר בנסיון להקטין את הסיכון לחברה בטווח הארוך"**.

כך גם החליט בית המשפט המחוזי באר-שבע (כבוד השופט ביתן) במ"ת 17450-03-13 מדינת ישראל נגד פלוני (החלטה מיום 5.8.13) עת הורה על הליך שיקומי/טיפולי במסגרת קהילת "הדרך" ביחס למי שנעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו הצתה של בית (הצתה הלכה למעשה ולא ניסיון הצתה).

ברוח אותה ההחלטה החליט שוב בית המשפט המחוזי באר-שבע (כב' השופט אבו טהה)

במ"ת 50515-09-12 ארז סבג נגד מדינת ישראל (החלטה מיום 11.2.13) לשלוח את העצור עד לתום ההליכים לשילוב בקהילת "הדרך" לאחר שבפרשה זו הוגש כתב אישום המייחס לעצור עבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין.

אותו אדם דקר לכאורה עם סכין אדם אחר וגרם לו חבלות גוף קשות.

מן המקובץ לעיל עולה כי בית המשפט המחוזי מאפשר במקרים המתאימים יציאה ממעצר להליך שיקומי ככל שהדבר מגובה בחוות דעת מתאימות והמלצה חד משמעית של הגורמים השיקומיים המתאימים.

בית המשפט העליון אשר דן בבקשת המבקש לצאת להליך שיקומי, לא דחה על הסף אפשרות זו, ואפשר חזרה למותב זה לאחר שתקבל המלצת שירות המבחן.

אודה כי המלצת שירות המבחן כפי שבאה בפני הינה חד משמעית.

קצינת המבחן משוכנעת כי למבקש זה פוטנציאל שיקומי ממשי וכי לתהליך השיקום המידי בעניינו תרומה ממשית להפחתת מסוכנותו לציבור.

קצינת המבחן הבהירה כי עמדה זו באה על רקע עמדה דומה של צוות המטפלים אשר פגשו את המבקש בעודו עצור, וכי גם הם התרשמו כי רצונו ונכונותו של המבקש לקחת חלק בתהליך גמילה ושיקום כנים הם.

אני סבור כי התאמת המקרה למבחני פרשת סויסה אינה מאולצת.

אני סבור כי רצונו העז של המבקש לצאת לתהליך שיקום מידי, הרחקתו מאלכוהול (עקב מעצרו מיום 10.12.14 - כחצי שנה!) מהווה תחילת שיקומו בעודו עצור, ולמעשה עמדת שירות המבחן ועמדת אנשי קהילת "דרך" מהווה מענה ל"מבחן הפוטנציאל השיקומי הגבוה".

כפי שקבע בית המשפט המחוזי באר-שבע בהחלטות שאוזכרו לעיל, ניתן לקבל מענה למסוכנותו של המבקש באופן המוצע על ידי קהילת "הדרך" לפיה כל התנהגות בלתי הולמת של המבקש או יציאתו ממתקן השיקום תדווח מיידית על ידם לשירות המבחן וזה יוביל לדיווח מידי למשטרת ישראל, מה שיוביל את המבקש מיידית בחזרה אל מאחורי סורג ובריח.

אדגיש כי לא נעלמו מעיני טענות המדינה לפיהן המדובר ברצדיוויסט ככל שהדבר קשור לנהיגה במצב שכרות.

כמובן שאירוע השכרות נשוא המעצר כולל גם עבירה חמורה שבעתים של הפקרה ברף הבינוני שלה

(סעיף 64 א (ב) בפקודת התעבורה) אך לאחר תקופה ארוכה של המבקש בתנאים של מעצר מלא, ולאחר שרחק מאד מגישה לאלכוהול, נראה לי כי בשלה הדרך ובשלה דרכו להתחיל בתהליך מבוקר וזהיר של חזרה לחברה בדרך

שיקומית המלווה בפיקוח צמוד של אנשי מקצוע.

אדגיש כי תיקו העיקרי של המבקש עדיין לא הגיע לשלב ההוכחות בפני כבוד השופט גרבי, וככל שיידרש, אם תסתיים הפרשה בהרשעה, יבוא מן הסתם המבקש על עונשו בהתאם למתחמי הענישה הנוהגים.

השאלה בפרשה זו שונה, והיא האם ראוי לאפשר כחריג במקרה זה את תחילת הטיפול בבעיית ההתמכרות המוכרת של המבקש גם על ידו עצמו, וזאת ללא כל קשר להליך המשפטי שימשיך להתנהל מולו במקביל.

לאחר ששקלתי את כל המתואר לעיל, הגעתי למסקנה לפיה יש להחיל את מבחני החריג על פני הכלל בפרשה זו ולאפשר את תחילת הליך הגמילה והשיקום של המבקש בעודו עצור.

אני סבור כי הסכנה לשלום הציבור משחרורו לתהליך השיקום מדודה, נשענת על המלצות חד משמעיות של הגורמים המוסמכים, ופוטנציאל הרווח של הציבור משיקומו המהיר של המבקש, גדול בעיני מהסכנה לשלומם של אותו ציבור משחרורו של המבקש באופן שיוצג להלן.

לכן, אני מורה בזאת כדלקמן:

1. המבקש יועבר על ידי שב"ס מ"דלת לדלת" ביום 29.6.15 ממקום מעצרו לקהילה טיפולית "הדרך" הממוקמת בצמוד לכפר עילבון זאת לא יאוחר מהשעה 11:00 באותו היום.
2. המבקש ישהה במתקן קהילת "הדרך" בתנאים של מעצר בית מלא ולא יהיה רשאי לצאת משטח המתקן אלא אם יגיע לשלב טיפולי במסגרתו תוגש בקשה לאפשר יציאה ממתקן זה למותב זה.
3. המבקש יהיה בפיקוח מעצר של שירות המבחן למבוגרים לכל אורך תקופת שיקומו במסגרת "הדרך".
4. המבקש יחתום על ערבות עצמית בסך של 30000 ₪.
5. כל החלטה של הקהילה הטיפולית על הפסקת הטיפול ו/או בשל עזיבת המבקש מיוזמתו את הקהילה "הדרך" יובילו למעצרו המידי של המבקש מאחורי סורג ובריח, ולמעשה תחדש את ההחלטה המקורית על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
6. המבקש יתייצב לכל הדיונים בעניינו בבית המשפט, בשירות המבחן על פי דרישת השירות וזאת בליווי אחד מנציגי הקהילה הטיפולית "הדרך".
7. מובהר בזאת כי אני מורה על פסילתו של המבקש מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים.

נגדו. כל המצאות של המבקש בכיסא נהג של רכב מרגע שחרורו, תוביל למעצרו באופן מידי אל מאחורי סורג וברח שכן היא תחשב כהפרה של תנאי שחרורו.

8. כפי שהתחייבו בכתב, ידווחו הצוות המטפל בקהילת "הדרך" על כל הפרה של המבקש את תנאי שחרורו באופן מידי לשירות המבחן למבוגרים אשר יעדכן מידית את המשטרה וגורמי הפרקליטות.

9. ככל שתגיש המדינה ערר ביחס להחלטה זו עד ליום 28.6.15 בשעה 12:00, תעוכב החלטתי זו עד להכרעה סופית של בית המשפט המחוזי, וככל שהדבר יידרש, יתאם שירות המבחן למבוגרים מועד חדש לקליטתו של המבקש במתקן "הדרך".

עותק מהחלטה זו יועבר על ידי המזכירות לליווי שב"ס אשר יערך לביצועה.

עותק מהחלטה זו יועבר על ידי בית המשפט לצדדים באמצעות פקס.

המזכירות פטורה מהעברת ההחלטה לצדדים עצמם או לשירות המבחן.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ה, 24 יוני 2015, בהעדר הצדדים.